

[soderstrom.fi](https://www.soderstrom.fi)

Söderströms

4-5 minuter

Bästa Hannu Olkinuora,

”Ni skriker i madrasserade rum,” sa Johannes Salminen häromdagen.

Johannes Salminen är en av de många, många HBL-läsare som av den debatt som nu förts om kulturbevakningen bara kunnat ta del av min censurerade insändare och ditt intetsägande svar.

Det är givetvis ett stort problem att varken du eller kulturchefen Tim Johansson överhuvudtaget har förstått mina hovsamma frågor: där jag efterlyst en öppen redovisning av er kultursyn har ni uppenbarligen trott – eller låtsats tro – att jag fikar efter företagshemligheter. Genom er arroganta kränkhet har ni snarast skapat intrycket att ni inte vet vad en kultursyn är, än mindre har en.

Eller begriper att andra kan ha en: också Tim Johanssons inlägg i tidningens nätupplaga ”Åsikter till salu” var avslöjande.

Min ursprungliga fråga är fortfarande viktig och blir inte mindre viktig av att det är en genomgående trend också i andra nordiska länder att utveckla kultursidorna i trivialiserande riktning. (Intressant nog hör de

svenska

kvällstidningarna Expressen och Aftonbladet härvidlag till

undantagen: deras

kultursidor håller faktiskt en god nivå vilket är ett argument så gott som

något mot alla som tänker i termer av brett och smalt. Svenskans framtid i Finland,

inte bara de finlandssvenska kulturarbetarnas, är bland annat beroende av mediernas

kvalitet, inte minst av kulturbevakningens kvalitet i vår enda rikstidning.

Men ett ännu större problem, ett reellt demokratiskt problem, är att i första hand

du men också Tim Johansson gör allt för att strypa en viktig debatt och trots att jag

har namngivna, trovärdiga källor – Tuva Korsström, numera också Philip Teir – har

du låtit förstå att jag far med rykten. Självklart borde du eller Tim Johansson ha

visat redan Tuva Korsströms publicerade kommentar så mycket respekt att ni gått i hederlig

dialog med den.

Nu förs då diskussionen, den förs på ett kvalificerat vis och den kommer

helt säkert att föras länge men den har huvudsakligen förts på nätet, genom

privatmejl, genom Ny Tids mejl-lista (där också en annan viktig fråga tagits

upp, nämligen hur HBL tänker göra för att bevara en kvalificerad vetenskapsjournalistik) och genom min blogg. De otaliga läsare

som inte har tillgång

till nätet är utestängda eller så är de hänvisade till: ja, just det, rykten.

Ryktesspridningen får nämligen bara mer fart ju mer den offentliga

debatten
tystas ner.

Ert agerande bidrar naturligtvis till att på sikt marginalisera
papperstidningen

– varför kunde inte Tim Johanssons inlägg publiceras där? –
och det är klart åldersdiskriminerande: jag hör själv till en
generation som
ingalunda självklart bloggar eller läser bloggar eller ens söker
nyheter på nätet.

Ni alienerar också den intellektuella ungdomen som ju med egna
ögon kan se hur HBL
hanterar censursaxen (Vi är också många som vet att det finns
flera inlägg i den här
frågan som inte publicerats).

Själv hade jag ännu när jag skrev min insändare betydligt högre
tankar om HBLs ledning:

jag var naiv nog att tro att det var, som det ständigt brukar heta på
finlandssvenskt

etablissemangshåll ”högt i tak och att man kunde få artiga,
genomtänkta svar på artiga,

genomtänkta frågor. Därför är jag genuint besviken men det allra
sorgligaste är

att det är många – inte minst just bland de unga – som aldrig väntat
sig något annat

och som därför inte ens är besvikna utan bara fullständigt likgiltiga
inför HBL.

Jag har ingen illusion om att det här brevet kommer att publiceras i
HBL

men jag och andra kommer att göra vad vi kan för att sprida det så
gott det går

– också till dem som inte har tillgång till nätet.

Merete Mazzarella

